

ת"פ 27444/08/13 - מדינת ישראל נגד חסן דעים אימד

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 27444-08-13 מדינת ישראל נ' דעים אימד(עציר)

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד חסן דעים אימד (עציר)
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד רמי יונס

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה, איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, ביום 13.8.13 הגיעה גב' אילנה גיליס לתחנת "מוניות המקדים" (להלן: **התחנה**), בכדי לשלם תשלום חודשי עבור שירותי הסעה במונית, כפי שנהגה לעשות פעמים רבות.

גב' גיליס עצרה ליד התחנה וראתה נהג המוכר לה מהתחנה ואת הנאשם. גב' גיליס קראה לעברם שיבואו לקחת ממנה את ההמחאה, ע"ס 3,415 ₪, כאשר היא חושבת בשגגה כי שניהם הינם נהגים בתחנה.

הנאשם לקח מגב' גיליס את ההמחאה, כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

בהמשך שאל הנאשם נהג בתחנה אם הוא יודע היכן יוכל לפדות את ההמחאה. הנהג ראה כי ההמחאה הינה לפקודת התחנה ולקח אותה לסדרן התחנה בכדי שיראה שאכן מדובר בהמחאה ששייכת לתחנה.

הנאשם הלך אחרי הנהג וטען כי ההמחאה הינה שלו. נהג אחר (להלן: **המתלונן**) שראה את הנאשם ביקש ממנו לעזוב את המקום.

הנאשם סרב והחל לדחוף את המתלונן, בעוד המתלונן מנסה להוציאו מהתחנה. הנאשם אחז בידו של המתלונן והכה אותו באמצעות אגרופו כשהוא אומר לו "אני אפגע בך, אתה תסתלק מפה".

בהמשך הוזעקה משטרה למקום ושוטרים ביקשו מהנאשם להתלוות אליהם, אך הנאשם התנגד. למקום הוזעקה ניידת נוספת והנאשם נכבל בידי וברגליו ונעצר.

הנאשם נעצר ביום 13.8.13 והוא עצור עד תום ההליכים כנגדו.

הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם יישלח לשירות המבחן לבחינת השתלבותו בטיפול גמילה בקהילת "צעדים" ותיבחן הארכת המאסר על תנאי התלוי נגדו. הוסכם כי באם יתקבל תסקיר חיובי תכבד המאשימה את ההמלצות ותעתור לשל"צ משמעוטי והתחייבות. סוכם כי באם יתקבל תסקיר שלילי, יטענו הצדדים באופן פתוח.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון ההרשעות של הנאשם ממנו עולה כי לנאשם 33 הרשעות קודמות משנת 1976 ועד שנת 2012.

הנאשם הורשע בעבירות רכוש שונות, עבירות איומים, זיוף, התחזות ומרמה וכן עבירות אלימות, לרבות עבירה של מעשה סדום בכוח ושוד. הנאשם ריצה מספר תקופות מאסר, בהן תקופות מאסר ממושכות. בעשר השנים האחרונות הורשע הנאשם בעבירות אלימות, איומים, עבירות נגד שוטרים וחבלה במזיד ברכב.

כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי מת"פ 10-03-48759, בו הורשע הנאשם בתקיפה ואיומים ונדון לששה חודשי מאסר בפועל. בגזר הדין מיום 15.9.10 הטיל בית המשפט על הנאשם בתיק הנ"ל מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות.

המאסר על תנאי הוארך ביום 5.9.12 בשנתיים נוספות במסגרת ת"פ 11-05-4526, בו הורשע הנאשם בתקיפת עובד ציבור.

לבית המשפט הוגשו הפרוטוקולים הרלוונטיים.

בהתאם להסדר הדיוני, נשלח הנאשם בטרם מתן גזר הדין לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

ביום 26.11.13 ניתן תסקיר בעניינו של הנאשם.

בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם כבן 51, יליד חברון, מחוסר דיור ולדבריו עבד בעבר בעבודות שונות פרקי זמן קצרים. עד חודש 11/12 טופל הנאשם בהוסטל למכורים בפ"ת, לאחר שטופל במרכז "צעדים - קריית שלמה", בהיותו מכור וסובל מבעיות בריאותיות.

בהתאם לידוע לשירות המבחן הנאשם גרוש מספר פעמים ולו 4 ילדים מקשרי נישואין אלה.

עמוד 2

הנאשם מסר כי נאלץ לעזוב את חברון לאור היותו נרדף ע"י הרשות הפלסטינאית בגין שיתוף פעולה שלו עם כוחות הבטחון בישראל.

לגבי העבירות נשוא כתב האישום, הנאשם מסר כי הוא נוהג לשתות כמויות אלוהול רבות באופן תדיר. הנאשם מסר כי הוא שהה בהוסטל בפ"ת שנסגר כשנה לפני ביצוע העבירות ומאז חזר למצב של חוסר מסגרת מגורים ותמיכה וכן חזר לצריכת אלוהול.

במסגרת הליך המעצר בתיק זה, המליץ שה"מ תחילה על שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית למכורים כחלופת מעצר, במטרה לצמצם את הסיכון במצבו.

ברם, בתסקיר שניתן בתיק העיקרי, חזר בו שירות המבחן מהמלצתו הקודמת וציין כי התברר לו שהנאשם ביצע את העבירה בתקופת היותו בצו מבחן, ועל כן הסיק כי הנאשם אינו בעל כוחות ויכולת להעזר בגורמי תמיכה וטיפול ויש סיכון לחזרתו לדפוסים עברייניים והתמכרותיים לאחר יציאתו מהמסגרת הטיפולית. לאור זאת לא הומלץ על עונש שיקומי, אלא על הפעלת המאסר המותנה.

בדיון שהתקיים ביום 1.12.13 טען ב"כ הנאשם כי לאור ההמלצה בתיק המעצר על שילוב הנאשם בטיפול גמילה, יש להמשיך ולבדוק כיוון זה. בית המשפט הורה על קבלת תסקיר נוסף בו תיבדק אפשרות שילובו של הנאשם בטיפול גמילה, כאמור.

ביום 29.12.13 התקבל תסקיר משלים בו חזרה קצינת המבחן על עמדתה.

הוסבר כי הנאשם נעדר משאבים אישיים וסביבתיים לצורך שימור הישגים טיפוליים, ולכן קיים סיכון להמשך מעורבות פלילית. נמסר כי העבירות הנוכחיות בוצעו לאחר שהנאשם היה במסגרת טיפולית אינטנסיבית והיה בתקופת צו מבחן. נמסר כי הנאשם לא הצליח לשנות את דפוסי התנהגותו ולא פנה לעזרת שה"מ למניעת הידרדרותו. נמסר כי ההמלצה לענין שילובו בטיפול במסגרת הליך המעצר, נבעה מכך שלא נלקחה בחשבון עובדת היותו של הנאשם בתקופת צו מבחן בעת ביצוע העבירות. במצב זה הומלץ, כאמור, על ענישה קונקרטיית.

בדיון מיום 5.1.14 טען ב"כ הנאשם כי יש לנסות ולשלב הנאשם בהליך הטיפול, כאשר לטענתו התנהלות שה"מ במקרה זה אינה ראויה, ואין לקבל את טענתם כי בעקבות טעות בהבנת הנסיבות הם משנים את המלצתם ואינם רואים תועלת בהפניית הנאשם למסלול השיקומי.

הצדדים טענו בענין זה ובית המשפט בהחלטתו מיום 8.1.14 קבע כי הנאשם יוכל לצאת לראיון בקהילת "צעדים קריית שלמה", במטרה למצות את ההליך השיקומי שהוצע מראש ע"י שה"מ במסגרת הליך המעצר.

ביום 27.1.14 הוגש תסקיר משלים, לפיו הנאשם לא התקבל לקהילה, וזאת לאחר שהנאשם כבר סיים תכנית טיפול מלאה במסגרת זו ובהוסטל שיקומי, וביצוע העבירות הנוכחיות מצביע על אי לקיחת אחריות מצד הנאשם. במצב זה

נמסר כי הנאשם לא יוכל להפיק תועלת מהטיפול החוזר במסגרת הקהילה.

לאור זאת המליצה קצינת המבחן על הטלת עונש של מאסר בפועל.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם במעשיו פגע בזכות המתלונן להגנה על גופו ובטחונו, וזכות השוטרים והמדינה לאכיפת החוק.

נטען כי מתחם הענישה בעבירות נשוא כתב האישום הינו מאסר בפועל שנע בין 6 חודשים לשנה.

נטען כי העבירות בוצעו בהיותו של הנאשם בתקופת מבחן ולאחר שעבר הליך טיפולי.

נטען כי מהתסקיר עולה כי נבחנה האפשרות הטיפולית בתיק זה, אך היא נשללה לנוכח יכולותיו הדלות של הנאשם ודפוסי התנהגותו המוטבעים.

נטען כי לנאשם עבר פלילי מכביד, וכעולה ממנו הנאשם סיגל לעצמו אורח חיים עברייני בין השנים 1976 ועד שנת 2012.

נטען כי כנגד הנאשם תלוי מאסר על תנאי בן 12 חודשים מת"פ 48774-03-10 אשר הוארך בשנתיים נוספות במסגרת ת"פ 4526-05-11. נטען כי לנאשם ניתנו הזדמנויות להיטיב את דרכו, אך הוא המשיך בביצוע עבירות.

לאור האמור לעיל, עתרה ב"כ המאשימה להפעלת המאסר על תנאי במצטבר לכל עונש אחר שיושת בתיק זה. נטען כי בהתחשב בנסיבות לחומרה יש הצדקה לסטייה לחומרא ממתחם הענישה.

בנוסף עתרה ב"כ המאשימה להשתת מאסר על תנאי ממושך ומרתיע, קנס ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו כבן 52, ומדובר מבחינתו בהזדמנות אחרונה לעבור טיפול גמילה, לאור גילו ועברו.

נטען כי הנאשם מהתחלת התיק, בשלב המעצר, ביקש לפנות לדרך הטיפולית, אך נגרמו עיכובים שונים ושה"מ שינה עמדתו באופן בלתי מוסבר.

נטען כי הנאשם הינו בעל עבר פלילי, ועל אף המורכבות שבמצבו הביע נכונות לעבור הליך טיפולי.

כן נטען כי כבר בהליך הקודם שהתנהל כנגד הנאשם הוארך המאסר על תנאי שעמד כנגדו והוא עבר טיפול שלם ומלא בקהילה, מתוך הבנה שעליו לערוך שינוי ולטפל בעצמו. נטען כי לאחר ששולב בטיפול בהוסטל נסגר ההוסטל, והנאשם מצא את עצמו משוקם טרי ללא מסגרת.

נטען כי השילוב בהוסטל נועד להעניק יציבות למשוקמים, ולכן כאשר הנאשם מצא עצמו ללא מסגרת ומבלי שהתייצב כראוי, מעד והסתבך שוב, כאשר ברקע התמכרותו לאלכוהול.

נטען כי נסיבות מצערות אלה, ובהן סגירת ההוסטל צריכות לעמוד לזכותו של הנאשם.

נטען כי שה"מ והקהילה אמנם הביעו את עמדתם לאי התאמתו של הנאשם בטיפול, אך אין להתעלם מהרצון שהביע הנאשם בהשתלבות במסגרת טיפולית/שיקומית.

נטען כי המאסר על תנאי שעומד כנגד הנאשם הינו מאסר לתקופה ארוכה של 12 חודשים שניתן כדי להרתיע את הנאשם. נטען כי בית המשפט לא יכל לצפות את צירוף המקרים שהתרחש במקרה של סגירת ההוסטל והידרדרותו של הנאשם עקב כך.

נטען כי העבירות בוצעו בעוד הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול ועל כן מידת האשם שלו במקרה זה פחותה. נטען כי העבירות אינן ברף העליון מבחינת חומרתן, וכי הנאשם לא הבין את מעשיו עקב היותו תחת השפעת אלכוהול.

ב"כ הנאשם טען עוד, כי הנאשם שיתף פעולה במשך שנים רבות עם שירותי הבטחון בישראל, על אף היותו תושב שטחים במקור. נטען כי מעשים אלה גובים מחיר אישי ומשפחתי, וכך קרה בעניינו של הנאשם.

נטען כי אחד מבניו של הנאשם התגייס לצה"ל ונפל במבצע עופרת יצוקה.

נטען כי הנאשם היה משוקם של השב"כ, משוכן בדירות, אך לאחר מות בנו חלה הידרדרות במצבו.

לאור כל האמור לעיל, לרבות נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם, והיות העבירות שלא ברף העליון, טען ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה הינו בין מאסר על תנאי לתקופת מאסר קצרה.

נטען כי יש להתחשב אף בעינוי הדין שנגרם לנאשם, בהבעת רצונו בשיקום ובהמתנתו להפניה לשיקום, שלא צלח לבסוף.

לאור זאת, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהפעלת התנאי ולהימנע מענישה כספית, שכן הנאשם הינו חסר כל.

דין

מתחם הענישה בגין העבירה בה הורשע הנאשם הינו בין מאסר על תנאי למאסר בפועל למשך מספר חודשים.

עברו הפלילי של הנאשם הינו מכביד בתחום האלימות והאיומים, והגם שריצה מספר מאסרים בפועל, האחרון בהם בשנת 2010, ועבר הליך של שיקום לאחר שחרורו מהמאסר האחרון, לא הצליח להתמיד לאורך זמן בהימנעות מצריכה מופרזת של אלכוהול, והתמכרות זו עומדת גם ברקע הסתבכותו הנוכחית. אמנם, חלק מהסיבה להידרדרותו החוזרת לדפוסי צריכת אלכוהול הינה סגירת ההוסטל בו שהה לאחר שחרורו מהמאסר, אך עולה מהתסקירים כי הנאשם גם לא התמיד בקשר עם גורמי הטיפול באותה תקופה.

כנגד הנאשם תלוי מאסר מותנה ממושך שהינו חב הפעלה לאחר שכבר הוארך פעם אחת.

אני מתחשבת לקולא בנטילת האחריות וחסכון הזמן השיפוטי וזמנם של העדים, ברצונו של הנאשם להשתלב בהליך גמילה פעם נוספת, הגם שרצונו לא התממש בסופו של דבר, בנסיבותיו האישיות המיוחדות, ובעובדה כי המע"ת הינו ממושך עד כדי חוסר מידתיות ביחס לעבירות נשוא התיק שבפני.

לפיכך אגזור על הנאשם עונש מאסר קצר שיחפוף ברובו למאסר המותנה שיופעל.

אני מפעילה את המע"ת של שנה מת"פ 48759-03-10, וזאת החל מיום מעצרו - 13.8.13.

אני גוזרת על הנאשם שלושה חודשים מאסר בפועל אשר מתוכם חודשיים ירצו בחופף למאסר המותנה שהופעל, וחודש אחד במצטבר לו.

בסה"כ ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו.

כמו כן אני גוזרת עליו 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים משחרורו שלא יעבור עבירת איומים.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים משחרורו שלא יעבור עבירת אלימות.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אדר תשע"ד, 13 פברואר 2014, במעמד הצדדים.